

Resumé

Tato diplomová práce se zabývá novodobým vývojem existence a působnosti zásady zákazu *reformationis in peius* v oblasti správního trestání, konkrétně v oblasti přestupků a bývalých tzv. jiných správních deliktů. Ačkoliv zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich odstranil dosavadní nežádoucí a kritizovanou „*dvojkolejnost*“ aplikace zákazu reformace *in peius* v řízení o přestupcích a bývalých jiných správních deliktech, otázky a problémy týkající se předmětné zásady dále přetrvávají; v určitém směru nová právní úprava dosavadní situaci dokonce ztížila. Hlavním cílem této práce je proto kritická analýza nové právní úpravy zásady zákazu reformace *in peius* podle tohoto zákona a jejího dopadu do správní praxe.

Práce je systematicky rozdělena do sedmi kapitol. V první kapitole jsou vyložena obecná teoretická východiska této zásady jako pojmu a v následující části je popsán její ústavní základ, včetně jejího mezinárodního zakotvení. Ve třetí kapitole je podrobně rozebrán vývoj této zásady na území České republiky. Postupně je popisován a komentován obsah, rozsah a dosah předmětné zásady s ohledem na závěry judikatury i odborné literatury v řízení o přestupcích podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, a dále v řízení o tzv. jiných správních deliktech, a to před účinností zákona č. 500/2004 Sb., správní řád a rovněž po jeho účinnosti. Důraz je následně ve čtvrté kapitole kladen na popis a analýzu současné právní úpravy podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a vytyčení změn a rozdílů oproti dosavadní úpravě. Pátá kapitola pojednává o úpravě předmětné zásady v řízeních o disciplinárních deliktech a pořádkových správních deliktech. V šesté kapitole je stručně nastíněna současná trestněprávní úprava předmětné zásady s důrazem na rozdíly oproti její úpravě ve správním právu trestním. Následující sedmá kapitola užívá komparativní metody pro současně zakotvení zásady zákazu reformace *in peius* ve vybraných evropských státech.

Závěr je věnován shrnutí kritických úvah týkajících se současné právní úpravy, zejména s ohledem na její praktické důsledky do správní praxe. Přes přivítání unifikace uplatnění předmětné zásady v oblasti správního trestání přestupků a jiných správních deliktů je v této souvislosti vytykáno zejména zavedení předmětné zásady v rámci příkazu, resp. následného řízení po zrušení příkazu v důsledku podání odporu a problematická (ne)možnost aplikace prolomení této zásady podle § 90 odst. 3 správního řádu v přestupkovém řízení.